

[Johan Nielsen.]

gerne igennem årene ved finanslovdebatten ligesom har aflagt beretning om, hvad der er sket på Færøerne. Det gjorde min kollega på en ganske ypperlig måde før, men jeg kom alligevel til at tænke på Disraelis ord om statistik, da min kollega hr. Patursson på en meget dygtig måde forklarede betalingsforholdet mellem Danmark og Færøerne. Disraeli skal som bekendt have sagt, at ordet statistik kan bøjes ligesom et adjektiv. I positiv hedder det løgn, i komparativ grov løgn og i superlativ statistik. Det vil sige, man skal kende baggrunden for, hvad der bliver sagt, for overhovedet at forstå det. Når hr. Patursson fremhæver — nu skal vi ikke stå og vaske vort snavsede tøj her i folketinget, det har ikke været skik blandt færøske politikere, at de er faret i kødet på hinanden; her har man prøvet på at trække den samme linie, prøvet at undgå, at folketinget bliver et overhus over lagtinget — må jeg alligevel understrege, at når den færøske investering er så langt større end den danske, beror det på den simple kendsgerning, at vi har overtaget de kommunale forhold. Det er os, der har skullet bygge alle de her vældige veje, der er blevet bygget på Færøerne, og som De, mine damer og herrer, der har været deroppe, har undret Dem over at man kan bygge i et så lille samfund. Jeg plejer at sige, at hvis jeg havde været med blandt dem, der traf aftalen, da hjemmestyreløven af 1948 blev lavet, så havde jeg sagt, at Danmark skulle i nogen grad have bidraget mere til vejnettet på Færøerne, end man egentlig har.

Hertil kommer, at fra dansk side skal man betale halvdelen af det sociale område og 55 pct. af det skolemæssige område. Så det er da helt klart, at man kommer til at betale forholdsvis mere til driften, end man kommer til at betale til anlæg.

Når dette er sagt, må jeg tilføje, at hvis jeg ikke havde været sådan en lille ydmyg og beskeden mand, havde jeg slået mig for brystet og råbt højt over de resultater, vi har nået, for der er næppe noget samfund i verden, som på så få år har nået så langt som det færøske samfund. Vi bygger for tiden det ene skib efter det andet, fiskerskibe, som koster helt op til 18 mill. kr. Vi har det største overskud på betalingsbalancen må-

ske i hele Europa. Vi havde en fremgang med hensyn til sidste år på 47 pct., hvad eksporten angår. Det er yderst tilfredsstillende.

Samtidig fik vi gang igen i byggeriet af statshospitalet. Det gjorde mig meget, meget ondt, da det blev standset i sin tid. Det gjorde mig ondt, fordi man på Færøerne har haft den sædvane, at man sendte de sindslidende til Danmark, det være, af hvilken art det var, og så var de udelukket fra familien. Familien kunne dårlig nok besøge dem. Der var mange, som slet ikke havde råd til det. Da man så var gået i gang med at bygge statshospitalet, så jeg hen til, at vi kunne få alle de sindslidende hjem og ikke mindst de åndssvage børn, og det blev så standset under den såkaldte støvsugerbande. Man kom i gang igen under den foregående regering, og det har vi været meget, meget lykkelige over på Færøerne, og jeg håber meget, at vi kan fortsætte det.

Vi har bygget en hel del skoler, store centralskoler, og vi er i det hele taget avanceret så stærkt, at jeg undertiden selv var bange for, at det gik for stærkt, men heldigvis har vi ikke taget nogen skade af det. Vi er formentlig et af de få samfund i Vesteuropa, som overhovedet ikke har haft noget ungdomsproblem, og narkotikaproblemet har også næsten været ukendt på Færøerne.

Vi håber meget, at det her kan fortsætte, dog er der truende skyer på himlen. Man er ked af, at man ikke allerede har kunnet få en ordning med fællesmarkedet. Man er ked af på Færøerne, at alle andre lande udvider deres søterritorier, men hos os går det kun trægt, i hvert tilfælde ikke så godt, som vi kunne ønske det. Man er sidst og ikke mindst ked af, at oliekrisen har ramt os så hårdt. Jeg skal ved et spørgsmål senere i dag komme tilbage til det, men det kan komme til at betyde liv og død for os på Færøerne.

Men som sagt, vi har nået vældige fremskridt. Vi er stolte over, at vi kan sende eksperter, at vi kan sende styrmænd til Danmark, så den danske handelsmarine kan holdes i gang. Vi kan sende skibsofficerer til Grønland, så det grønlandske fiskeri ikke går i stå. Det er vi lykkelige over, og vi håber meget på, at vi kan overvinde de problemer, som truende ligger ude i horisonten.